

Efter de båda gardena kom närmast i rangordningen det s.k. "utvalda regementet" Lefort. Namnet hade det fått efter sin chef och grundare, Peter den stores gunstling, François Lefort. Efter dennes död 1699 kommenderades regementet av Jurij Lima. Regimentet hade deltagit i striderna 1695 och 1696 vid Svarta havskusten mot turkarna, som hade resulterat i Azovs erövring. Fyra år senare vid Narva hade det samma plats, längst t.h. i vänstra flygeln, som de två gardesregementena hade i den högra.

Åren 1699 och framför allt 1700 fick allt fotfolk, streltserna undantagna, nya fanor. Gardenas hade sitt speciella utseende. De övriga regementena, c. 30 st, huvudsakligast nyuppsatta, fick enhetligt utförda fanor. Vart regemente bestod av 12 kompanier med var sin fana. Överstens kompani eller livfanan gjordes vit med trekrönt gul eller brun dubbelörn. Kompanifanorna skilde sig regementsvis från varandra genom olika färgkombinationer men hade för övrigt ett och samma motiv. Det bestod av ett från moln kommande nedåtriktat svärd, hållet av Guds hand. Motivet är inramat av den av Peter den store år 1698 instiftade Andreasordens kedja och insignium. Det hela är nedtill och på sidorna omgivet av två korslagda palmkvistar. Fanorna är sydda av kinesisk siden-damast.

Bland statens trofé-samlings Narvatroféer utgör dessa kompanifanor flertalet. Bland dem finns 11 dukar, som förutom denna dekor har en stor lagerkrans, ett hederstecken, som måste syfta på att regementet vid något tidigare tillfälle utmärkt sig segerrikt. För så utsmyckade fanor kan bland de aktuella regementena vid Narva endast Lefortregementet komma i fråga. Intet av de nyuppsatta regementena hade ännu hunnit göra sig förtjänta av någon segerkrans. (Den i Sperlings "Specifikation" uppgivna proveniensbestämningen till Wilhelm von Schwedens regemente är fel.)

ED
1984